

febricitanti inedia, & quies conferat: alicui tamen fortè non ita conducit, & pugillandi artifex non omnibus fortasse eandem pugnam imponit. Videnturque magis exactè absolui singula si priuata cura adhibeatur. magis enim quod accommodatum sibi est, vnusquisque consequitur. Sed curam optimè adhiberet quidem singularis rebus & medicus & exercitationis magister, & vnusquisque alius, qui vniuersale cognosceret, quid omnibus aut talibus conducit: communium enim rerum scientiæ & dicuntur, & sunt: nihil tamen fortasse vetat, quominus vnus alicuius rei, licet scientia præditus non sit, curam habere quispiam possit: qui modo quæ in vnaquaque re accedant, experientia diligenter obtulerit. Quemadmodum etiam medicus nonnulli optimi esse sibi ipsi videntur, qui alteri ferre operam nullam queunt. nec minus forsitan ei qui artifex & contemplatiuus effici vult, ad vniuersale videtur esse procedendum, atque id quomodo fieri possit, cognoscendum. de hoc enim scientias esse dictum iam est. Ac fortasse et qui vult siue multos, siue paucos diligentia ac studio meliores reddere, vt ad legumlationem idoneus euadat, entendum est: si legibus boni effici possumus, quamecunq; enim & prius latam rectè disponere cuiuslibet non est: sed si modo est cuiuspiam est scientis, sicut in equestri arte, & reliquis quarum cura aliqua & prudentia est. Post hæc igitur considerandum, vnde aut quomodo ad leges ferendas fieri idoneus quispiam possit. An sicut in cæteris fit, ex ciuilibus? An non simile quid in ciuili & reliquis scientiis & facultatibus apparet? quippe cum in cæteris idem facultates tradant qui ex eis operantur: vt medici, & pictores. ciuiles autem res rhetores docere proficantur, cum tamen nemo ex ipsis eas agat, sed illi tantum qui rempublicam agunt. qui quidem facultate quadam potius & experientia, quàm intellectione id agunt. Nam neque scribere neque dicere de huiusmodi rebus conspiciuntur: cum tamen fortasse id præclarior fuerit, quàm iudiciales & deliberatiuus orationes conficere. Neque ciuiles vel filios suos, vel aliquos alios reddere amicos videntur: id quod fuerat sanè consentaneum, τοῖς σφετέραις υἱεῖς, ἢ πινὰς δῆλοισι τῆς φιλίαν. ὀλογοῦν δὲ ἡμῶν ἐδωκάντο οὔτε γὰρ ταῖς πόλεσιν ἀμείνον οὔδεν κρείττερον αὐτῶν οὔδ' αὐτοῖς ἑσπέρειαν πορεύονται αὐτῶν μᾶλλον τῆς τοιαύτης δωμάμεως, οὐδὲ δὴ τοῖς φιλάτοις. οὐ μὲν μικρόν γὰρ βίαιαν ἢ ἐμπειρίαν συμβόησται οὐ γὰρ ἐγγίχοντο αὐτῶν τῆς πολιτικῆς ἀσκητικῆς μᾶλλον πολιτικοῖς δὲ τοῖς βίαιαίους πᾶσι πολιτικῆς εἶ-

A τῶν πορεύονται συμφέρειν ἀσπίδι καὶ ἰσχυρῶς, πρὶν δὲ ἴσως οὐδ' ὅ, τε πυκτικὸς ἴσως οὐ πᾶσι τῶν ἄνω μὲν μάχην περὶ πρῶτον. ἐξακρεβῶσαι δὲ δόξειεν αὐτῶν μᾶλλον τὸ κρεῖττον ἔκαστον, ἰδίας τῆς ὀπρῆλειας γινόμενης· μᾶλλον γὰρ τῆς ποροσφῆου τυγχάνει ἔκαστος· ἀλλ' ὀπρῆμῶν δὲ μὲν ἄριστοι τῶν κρεῖττον ἔνα, καὶ ἰσχυρῶς, καὶ γυμναστῆς, καὶ πᾶσι δῆλοισι ὅ τὸ κρεῖττον εἰδῶς, ὅτι πᾶσι τῶν τοῖς δεῖ τῶν καινῶν γὰρ αἰ ὀπρῆση μὲν λέγονται τε καὶ ἰσχυρῶς. οὐ μὲν δὲ λαὶ καὶ ἑνὸς πινθ' οὐδὲν ἴσως καλῶς κελεύει κελεύει ὀπρῆμῶν δὲ ἀντισημῶν ὄντα τῶν δεῖ μῶν δὲ ἀκρεβῶς τὰ συμβαίνοντα ἐφ' ἑσπέρειαν δὲ ἐμπειρίαν, κρεῖττον καὶ ἰσχυρῶς ἐν ἰσως δοκῶσιν αὐτοῖς ἀριστοῖς εἶναι, ἑτέρω οὐδὲν αὐτῶν δὲ ἀμείνον ἐπαρέσται. οὐδὲν δὲ ἢ πινθ' ἴσως τῶν γε βουλοῦσθαι τεχνικῶν γινόμεναι καὶ δεσπορικῶν, ὅτι τὸ κρεῖττον βασιλεύσων εἶναι δόξειεν αὐτῶν, καὶ κρεῖττον γινόμεναι ὡς ἐνδεχεται εἰρηται γὰρ ὅτι πᾶσι τῶν αἰ ὀπρῆση μὲν. τάχα δὲ αὐτῶν καὶ τῶν βουλοῦσθαι δὲ ὀπρῆμῶν βελτίους ποιεῖν, εἴτε πολλοῖς, εἴτε ὀλίγοις, νομιθετικῶν πειρατικῶν γινόμεναι. εἰ δὲ ἴσως ἀγαθῶν γινόμεναι αὐτῶν ὄντων γὰρ οὐ καὶ τὸν ποροσφῆου τα διαθεῖναι. κελεύει, ἢ ἐστὶ τῶν τυχόντων· ἀλλ' εἴσθαι πινθ', τῶν εἰδῶς, ὡς πᾶσι ἐπ' ἰσπρῆμῶν καὶ τῶν λοιπῶν, ὅτι ὅταν ὀπρῆμῶν αἰ πινθ' καὶ φρονήσις. ἀρ' οὐ μὲν τῶν ὀπρῆμῶν πῶς ἢ πῶς νομιθετικῶν γινόμεναι αὐτῶν πινθ' ἢ κρεῖττον ὅτι τῶν δῆλοισι, παρὰ τῶν πολιτικῶν μῶν γὰρ ἐδοκεῖ τῆς πολιτικῆς εἶναι. ἢ οὐχ ὁμοῖον φαίνεται ὅτι τῆς πολιτικῆς, καὶ τῶν λοιπῶν ὀπρῆμῶν τε καὶ δωμάμεως; ἐν μὲν γὰρ τοῖς δῆλοισι, οἱ αὐτῶν φαίνονται τὰς τε δυνάμεις παραδιδόντες, καὶ ἐπεργῶν τε αὐτῶν αὐτῶν εἶσθαι, γινόμεναι· τὰ δὲ πολιτικῶν, ἐπαγγέλλονται μὲν διδάσκειν οἱ σοφισταῖς πορεύσειν δὲ αὐτῶν οὐδέεις· ἀλλ' οἱ πολιτικῶν μῶν, οἱ δόξαν αὐτῶν δωμάμεν πινθ' τῶν ποροσφῆου, καὶ ἐμπειρίαν μᾶλλον ἢ διανοίαν· οὔτε γὰρ γινόμεναι, οὔτε λέγοντες πᾶσι τῶν τιούτων φαίνονται· κρείττον κελεύει ἡμῶν ἴσως, ἢ λόγοις δεικνυμένους τε καὶ διηγηρικῶς· οὐδὲ αὐτῶν πολιτικῶν πεποιθηκότες,

γίχοντο αὐτῶν τῆς πολιτικῆς ἀσκητικῆς μᾶλλον πολιτικοῖς δὲ τοῖς βίαιαίους πᾶσι πολιτικῆς εἶ-